Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25993
Copyright: Admont, Benediktinerstift

q̃ dicit. C onfitebor tibi in ppl̃is dñe. ⁊ psallã nomini tuo altissime. t̃ in nati
omib;. Et ꝑ ita fit. quo filius tuus. 1. ego. magnificabit usq̃ ad celos ⁊ statuendos.
⁊ ueritas tua, usq̃ ad nubes o statuendas. Celos uocat p̃dicatores seos ꝓpter
eminentiã miraculoꝝ. Nubes uocat eosdẽ ꝓpter p̃dicationis infusionẽ. Et ut
ꝑ totũ possit fieri exaltare sup celos ⁊ cetera. Hoc ex quadã affectione ⁊ desi
derio reperitur ẽ. Et sic ꝓ ꝓus exposium. sic ⁊ hic exponit. In finẽ nedisp
Psalm. iste respicientis in finẽ. 1. in xpm. admonet te das dd in titulis in septione.
q̃ cumq̃ sis nedispdas dd in titulis in scriptione. 1. ne auferas xpo regnũ
ei. quantũ in te ẽ. scil te ipsũ ei sub trahendo. q̃ regnũ in titulis in scriptione
fiunt significatũ. Agit aut ꝓpha in ꝑ ps cõmonens iudeos ut ea q̃ de xpo in
lege ⁊ ꝓphetis uere intellexerit ei adiuuentis ñ denegẽt. cuilibet alteri
gratiam ei adtribuendo. Predicit eã ex dispsione ⁊ excecationẽ ⁊ ꝑ modũ eter
nã retributionẽ. nec ñ iustis ꝓsentẽ ⁊ eternã letitiã sic dicens. damnationem.
Si uere utq̃ ⁊c. 1. uos iudei filii hominũ. 1. patriarcharũ ⁊ p[illegible] pharisei.
si uere loq̃mini iustitias. 1. si uero intellectu loquimini de [illegible] lege xpo.
qui ẽ uera iustitia q̃ utq̃ facitis recte iudicate. 1. q̃ de eo [illegible] ꝓphetis inuen
turo in libris uris aliquid aduertitis. ei in ꝓpria ꝓsona uenien[illegible] ꝓhetis ñ de
negetis dicentes q̃a uisitauit ds plebẽ suã. Et necesse ẽ ut uos amonea.
ea enim ꝓ q̃a opamini. 1. ceptis imitatis in corde in tria. 1. in ꝓfidentione
loci ⁊ gentis. Et in tria ꝓfidentione soli humanitatis xpi. Et ñ solũ ista cogitabitis.
si ⁊ ipsis opa cogitationib; ẽ cordantia ad implebitis. Hoc ẽ q̃ dicit. In iustitias
manus ure ẽcinnant. Hec amonitio ꝓpter omib; erat faciendi licet ñ omib;
erit ꝓfitura. ut ea ꝓpha q̃ signũ erat. ea ut illi q̃ ei correctionẽ respuerent
haberent in excusabiles. M euertit se ad auditores ita dicens. Ad horta
tus sũ iudeos ut de xpo recte sentiant. si ipsi peccatores alienati s. 1. repu
diati s adeo auulsa. 1. ab ipsa ẽceptione sic esau unde dictũ ẽ. Esau odio ha
bui ab utero. 1. a natiuitate erraueri. 1. in ꝓfidia ꝓmanseri. Et ñ solũ erraueri
si ⁊ locuti s falsa. eũ tantũ hominẽ ⁊ filiũ fabri ⁊ cet hui m di [illegible] centes.
Vel ita. Alienati s ꝑ a. u. idẽ agenitura ecclie separati s. que ñ habens ru
gã neq̃ maculã. filios cotidie gignit in uirginitate. Vn apls. Despondi
ꝯ uos ⁊c. Et q̃a alienati s ab utero. 1. a sinu ecclie. ideo erraueri. 1. in ꝓfidia
ꝓ manseri. Vel ita. Alienati s. ꝑ a. u. ⁊ erraueri. a [illegible] uido longe facti s a xpo.
⁊ erraueri a fide. q̃a uideri ⁊ ceptũ eũ ⁊ natũ. Vn alibi dicit. Tu ho cũ sis.
facis te ipsũ din. Et locuti s falsa sic dictũ ẽ. ⁊ ñ solũ falsitatẽ loquenti. si ⁊
ex nimio furore nolti ueritatẽ intelligere. ꝑ sentib; ⁊ ꝑ ceritis peccatis
rationẽ obtundentes. sic aspis que cauda ꝓ qua denotant ꝑ ceita peccã.
una aurẽ obdurat. altera ꝓ ꝓ qua ꝓsentia peccata significant firmiter
terre applicat. ne uocẽ sapienter incantantis ullatenus audiat. Hoc ẽ q̃
dicit. Furor illis secũ similitudinẽ serpentis. ⁊ sic aspidis surde obdu